

HÄNEN TULEE KASVAA

Joh. 3:22-36

22. Tämän jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle. Hän oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.

23. Myös Johannes kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

24. Johannesta ei ollut näet vielä heitetty vankeuteen.

25. Kerran Johanneksen opetuslasten ja erään juutalaisen välillä syntyi kiistelyä puhdistautumisesta.

26. He tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin toisella puolella ja josta sinä annoit todistuksen, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen."

27. Johannes vastasi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta.

28. Te voitte itse todistaa, että minä sanoin: 'En minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään.'

29. Sulhanen on se, jolla on morsian. Mutta sulhasen ystävä, joka on läsnä ja kuuntelee sulhasta, iloitsee suuresti hänen äänestään.

Nyt tämä minun iloni on täydellinen.

30. Hänen tulee kasvaa mutta minun vähettä.

31. Hän, joka tulee ylhäältä, on kaikkien yläpuolella. Joka on maasta, on maata ja maallisista hän puhuu. Hän, joka tulee taivaasta, on kaikkien yläpuolella.

32. Hän todistaa siitä, mitä hän on nähnyt ja kuullut, mutta hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan.

33. Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on todellinen.

34. Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla.

35. Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikesta hänen käteensä.

36. Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään."

Kateus

Olimme tehneet työtä ensimmäisessä työpisteessämme Yoshinogawan seurakunnassa jonkun aikaa. Uusi kirkkorakennus oli saatu pystyyn ja etsijöitä alkoi tulla mukaan jumalanpalveluksiin ja Raamattua tutkimaan. Suureksi iloksemme kaksi henkilöä ilmoittautui kasteturssilla ja saimme heidät myöhemmin kastaa. Samaan aikaan kuulimme naapuriseurakunnastamme Itä-Tokushimasta, jossa pioneerityö oli alkanut pari vuotta myöhemmin, että siellä kastettaisiin pian neljä henkeä. Jostain kumman syystä tuo uutinen lähettitoveriltamme ei ilahduttanut sydäntäni lainkaan. Kateuden "vihreä" käärme oli päässyt luikertelemaan sydämeeni. Olin noiden Johanneksen opetuslasten kanssa samassa veneessä.

Myöhemmin olen kyllä oppinut iloitsemaan Herran pelastavasta työstä, joka tapahtuu muualla kuin minun tai meidän ympyröissämme. Mutta sitä varten Herra kyllä joutui kouluttamaan minua pienemmäksi monenlaisten kolhujen kautta. Kateuden syntiin tehoa erinomaisesti se, kun alamme kiittämään Herraa siitä hyvästä, mitä Hän tekee toisten ihmisten elämässä ja toisten ihmisten kautta.

Luonnostamme inhoamme kaikkea sitä, mikä kolauttaa meidän ylpeyttämme. Siksi Herran täytyy usein käyttää aika kipeitä keinoja saadakseen meidät nöyremmiksi, pienemmiksi ja iloitsemaan itse Herrasta eikä siitä, mitä Herra ehkä meidän kauttamme haluaa ja voi saada aikaan. Minulle se on merkinnyt sairautta, ihmissuhdekriisejä, vaikeuksia työssä, seurakuntien hajoamista, lasten sairauksia ja suostumista siihen, etten ollutkaan se hyvä kasvattaja, joksi itseäni luulin. Jäljelle jää lopulta vain Herran armo ja se, että kaikista epäonnistumistani ja syntisyydestäni huolimatta Herra ei ole hylännyt. Olen saanut Sanan kautta katsella Herran hyvyttä ja rak-

kautta ja löytää ilon, kun olen tajunnut, että Herra puhuu juuri minulle armon ja totuuden sanoja. Lopulta parasta on ollut saada katsella Hänen armonsa kirkkautta Sanan kautta.

Välisoitto

Johanneksen evankeliumin kolmannen luvun loppu sisältää eräänlaisen välisoiton, jossa voidaan katsoa Vanhan liiton vaihtuvan uuteen. Ensin Johannes Kastaja lausuu viimeiset tallennetut sanansa julkisessa toiminnassaan ja evankelista Johannes kommentoi niitä omalta osaltaan. Tapahtuu ikään kuin viestikapulan vaihto.

Tempppelin puhdistamisen ja Nikodeemuksen kanssa käydyn keskustelun jälkeen Jeesus lähti Jerusalemissa ja siirtyi Juudean maaseudulle. Siellä Jeesuksen opetuslapset kastoivat ihmisiä. On mielenkiintoista, että niin kauan kuin Johannes Kastaja vielä jatkoi julkista toimintaansa, Jeesus ei aloittanut omaa erillistä toimintaa, vaan pikemminkin teki yhteistyötä Johanneksen kanssa. Näin jatkui siihen asti, kun Johannes vangittiin. Vasta sitten alkoi Jeesuksen selkeästi erillinen toiminta. Olisihan voinut luulla, että niin pian kuin Johannes Kastaja julkisesti osoitti, että Jeesus on Messias, Johanneksen tehtävä olisi päättynyt. Mutta valmistava työ jatkui ja Jeesus osallistui siihen. Jeesus osoitti tällä selkeästi, että vanha liitto ja uusi eivät ole keskenään ristiriidassa, vaan uusi on vanhan täyttymys.

Tilanne

Toisaalta ei ole mikään ihme, että tilanne herätti Johannes Kastajan oppilaissa kysymyksen, miten heidän pitäisi nyt suhtautua Jeesuksen toimintaan. He esittivät sen Johannekselle:

"Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin tuolla puolella, ja josta olet todistanut, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen."

Johannes antoi kysyjille vastauksen jakeissa 3:27-30. Siitä, kuuluvatko jakeet 31-36 vielä Johannes Kastajan vastaukseen vai muodostavatko ne evankelista Johanneksen kommentin, on erilaisia käsityksiä. Asiasta ei voi lopullista dogmaattista vastausta antaa, koska kreikankielessä ei esiinny lainausmerkkejä, vaan asia on pääteltävä sisällöstä. Mutta jälkimmäinen vaihtoehto vaikuttaa uskottavalta sillä perusteella, että kun nyt vanha liitto oli saavuttanut huippunsa ja sen suurin edustaja lausuu viimeiset julkiset sanansa, on luontevaa, että uuden liiton evankelista Johannes ikään kuin vastaa Johannes Kastajan suuriin sanoihin. Vanha päättyi ja uusi alkoi. Molemmat tapahtuvat lihaksi tulleen Sanan läsnäolon vallitessa.

Väistyvän liiton lopputilitys 3:27-30

Johannes Kastaja aloitti vastauksen oppilailleen viittaamalla suureen Jumalan valtakunnan periaatteeseen:

"Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta."

Johannes torjui sen, että hänen ja Jeesuksen toiminnassa olisi kysymyksessä vähimmäissäkään määrin keskinäisestä kilpailusta.

Johannes kutsuu meitäkin tunnustamaan taivaan, viimeisen ja lopullisen auktoriteetin. Ihminen ei voi saada kutsua, voimaa eikä valtuutusta yhtä vähän Johanneksen valmistavaan toimintaan kuin Jeesuksen Messiaaniseen toimintaan muualta kuin taivaasta. Jumalan työssä eivät ratkaise tilastot eikä menestys, vaan jokainen palanen taivaallisessa suunnitelmassa on yhtä tärkeä. Ratkaisevaa on se, mitä ylhäältä annetaan. Ihminen on myös vastuussa vain siitä, mitä Jumala on hänelle antanut.

Virka kunniaassa

Sitten Johannes sovelsi tätä periaatetta itsensä:

"Te itse olette todistajani, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään." Johannes osoitti, että hänenkin valtuutensa olivat taivaasta, vaikka hänen tehtävänsä olikin valmistava. Hän piti *"virkaansa kunniaassa"*.

Sitten hän sovelsi samaa periaatetta Jeesukseen eli itse Messiaaseen:

"Mies, jolla on morsian, on sulhanen. Sulhasen ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti sulhasen äänestä. Tämä minun iloni on tullut täydelliseksi."

Kuva sulhasesta ja morsiamesta, jota Johannes käytti, oli kuulijoille tuttu Vanhasta Testamentista. Se viittasi aina Jumalan ja Hänen kansansa väliseen suhteeseen. Jumala oli kihlannut kansansa ikuisiksi omaisuudekseen.

Johannes sovelsi tämän Vanhan testamentin kuvan Jeesukseen. Jeesus on Sulhanen. Sulhasen ystävän "bestmanin" tehtävä vihkimyksessä ojentaa morsian sulhaselle. Ennen kuin se tapahtui, sulhanen ei saanut puhua. Vasta kun morsian oli luovutettu sulhaselle ja sulhasen vastaanottava sana oli kuultu, saattoi sulhanen alkaa puhua. Johannes vertasi Jeesusta Sulhaseen, joka oli alkanut puhua. Siksi hänen tehtävänsä bestmanina oli suoritettu ja hän saattoi iloita koko sydämestään Sulhasen äänestä.

Hänen tulee kasvaa

Sitten seurasi Johannes Kastajan suuret, majesteettilliset sanat:

"Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä."

Sanoihin ei sisälly mitään Jumalalta saadun valtuutuksen ja tehtävän vähättelyä tai itsesääliä, vaan täydellinen tyytyväisyys siihen, että auringon noustessa tähtien valo lakkaa näkymästä.

Nämä sanat liittyvät saumattomasti evankeliumin prologin jakeeseen 1:16:

"Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi."

Uskovan kristityn elämä on jatkuvaa riippuvuutta Herran Jeesuksen täyteydestä kumpuavasta armosta, jota saamme ammentaa päivä päivältä lisää.

Ihmissydän on kuin astia, jonka täyttää aina jokin. Jotta voisimme täyttää sydämemme ammentamalla Kristuksen armon rikkauksista, sydämeemme pitää valmistaa tilaa sille. Täysinäiseen astiaan ei voi mitään lisätä. Sydämemme täyttää luonnostaan ylpeytemme ja kaikki omat yrityksemme ja saavutuksemme. Olemme uskoviakin erittäin taipuvaisia itseriittoisuuteen. Kun minä ja me saamme aikaan jotain, niin se on sitten suurta. Mutta juuri tämä perusylpeytemme ja itseriittoisuutemme täytyy murtua, jos mielimme olla Herran käytössä.

Voimme kasvaa aidosti pieniksi siten, että annamme Jumalan lain sanan osua sydämiimme. Elämme tosin niin vahvasti "positiivisuuden" aikaa, että mitään negatiivista ei saisi puhua. Jeesus ei kaihda kielteisiä ilmaisuja paljastaessaan sydämemme farisealaisuutta, ylpeyttä ja itseriittoisuutta puhumattakaan kaikesta muusta saastasta, joka siinä asuu. Toki Herra osaa myös käyttää "nuijaa" ja viedä meidät elämäntilanteisiin, joissa olemme "nokka savessa". Niissäkin Hän kuitenkin etsii meidän todellista parastamme. Sillä kun suostumme avuttomiksi ja sellaisina huddamme Häntä avuksemme, Herra pääsee jakamaan meille armonsä rikkauksista uutta.

Mutta pelkkä meidän pieneksi tulemisemme ei riitä. Meidän on Raamatun kuvastimesta myös katseltava Herran suuruutta. Usein meidän Jeesuksemme on yhtä suu-

ri kuin mihin me itse kykenemme. Johanneksen evankeliumissa näemme Herran valtavan suuruuden samoin kuin muistakin evankeliumeista ja koko Raamatusta. Herramme on se, joka loi ja ylläpitää koko universumia. Hänessä asui ihmishahmossa koko Jumalan täyteys. Hänellä on kaikki valta. Hän toteuttaa iankaikkisen suunnitelmansa aina taivaalliseen kirkkauteen asti.

Uusi liito ylhäältä 3:31-36

Kun jakeessa 31 evankelista Johannes aloittaa kommenttinsa, hän alkaa juuri kuvaamaan Herran Jeesuksen suuruutta:

Hän, joka tulee ylhäältä, on kaikkien yläpuolella. Joka on maasta, on maata ja maallisista hän puhuu. Hän, joka tulee taivaasta, on kaikkien yläpuolella.

Evankelista osoittaa, mikä on ero "huutavan äänellä" ja Sanalla, Sulhasen ystävällä ja Sulhasella. Etäisyys Johanneksen ja Jeesuksen, Kristuksen, Jumalan Pojan välillä on ääretön.

On huomattava, että Jeesuksesta ei sanota, että taivaasta "tullut" on yli kaiken, vaan taivaasta "tuleva". Kysymys on ikuisuuden nyky muodosta. Jeesus on pysyvästi ja ikuisesti ylhäältä tuleva. Jeesus on alkuperältään ja olemukseltaan taivaasta. Mutta Johannes on maasta ja hänen puheensa on maasta syntyneitä. Vastakohta on jyrkkä. Johannes oli saanut kyllä valtuutuksensa taivaasta, mutta hänellä ei ollut enempää sanottavaa, kuin minkä hän oli puhunut. Mutta nyt Tämä, joka ikuisesti tulee ylhäältä ja jonka alkuperä ja olemus on ylhäältä, on yli kaikkien.

"Hän todistaa siitä, mitä on nähnyt ja kuullut."

Se, mitä Jeesus on nähnyt, viittaa siihen iankaikkiseen kirkkauden todellisuuteen, josta Jeesus tuli ja joihin Hän oli jatkuvassa ja täydessä yhteydessä, ja jonka Hän tuli ilmoittamaan ihmisille. Se, mitä Jeesus on kuullut, viittaa taas Hänen Isältä saamaansa tehtävään, siihen evankeliumiin, jonka valmistamisen Isä oli uskonut Pojalta.

Pyhän Hengen todistus

"Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on luotettava."

Ihminen, joka ottaa vastaan Jeesuksen todistuksen, huomaa, että kaikki Jumalan lupaukset ja liitot löytävät täyttymyksensä ja Aamenensa Hänessä. Jeesuksen sanan vastaanottaminen on avain totuuden tuntemiseen ja johtaa samalla myös kunnian antamiseen Jumalalle. Sinetti on Pyhä Henki. Usko syntyy, kun ihminen ottaa vastaan Herran sanan, mutta samalla hän saa Pyhän Hengen, joka vakuuttaa ihmisen omalle tunnolle vastustamattomasti Jumalan sanan totuuden varmuutta.

"Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla."

Viittaako Hengen antaminen Jeesukseen vai pelastettuihin ihmisiin. Todennäköisesti molempiin. Jeesuksessa asui Jumalan koko täyteys. Mutta niin kuin Jeesus jäähyväispuheessaan lupasi, Hän antaa omilleen kaiken, mitä on Isältään saanut. Näin Jeesus ei vuodata Pyhää Henkeä määrämällä vaan koko täydydessään.

Kaikkivaltias

Sitten evankelista Johannes avaa Jeesuksen vallan salaisuuden:

"Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen valtaansa."

Edellä Johannes Kastaja oli todennut, että *"ihminen ei voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta."* Hän oli suorittanut saamansa tehtävän ja hänen tehtävänsä oli väistyä, mutta nyt evankelista toteaa, että "kaikki on Jeesuksen käsissä." Jee-

suksella on lopullinen valta.

Jeesuksen kaikkivallan teema toistuu evankeliumeissa, mutta Johannes korostaa sitä, miksi Jeesuksella on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Luvussa 17:2 Jeesus ylimmäispapillisessa rukouksessaan kuvaa sitä näin:

"Sinä olet uskonut hänen valtaansa kaikki ihmiset, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut."

Herra kykenee kaikkivallassaan antamaan meille iankaikkisen elämän.

Näin näemme, miten Uusi liitto jatkaa Vanhasta ilman ristiriitaa. *"Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen tilalle toisen."* (Hebr. 10:9) Vanhan liiton viimeisiksi suuriksi sanoiksi sopii todellakin: *"Hänen tulee kasvaa ja minun vähetä."* Uuden airueeksi sopivat sanat: *"Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen valtaansa."*

Jumalan viha

Sitten ihmisen vastuu vyörytetään eteemme selkeydellä:

"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään."(36)

Voidaksesi pelastua Sinun oli tehtävä parannus synneistään ja uskottava Jeesukseen Kristukseen. Ihminen ei luonnostaan halua tunnustaa omaa syntisyyttään, vaikka omatunto häntä ajoittain syyttääkin. Jumalan sanan on osoitettava, millainen on todellisuudessa ihmisen tila. Hän on kapinassa Jumalaa vastaan, kääntänyt selkänsä Herran puheelle ja mikä kauheinta, synnissään hän on Jumalan vihan alla.

Vanhassa Testamentissa Jumalan ilmoittama laki tuomitsee ihmisen. Valmistavassa julistuksessaan Jeesus osoitti, mitä Jumala pyhydessään ja rakkaudessaan ihmiseltä vaatii. Viime kädessä ihmisen ongelma ei ole synnin valta ja Saatanan orjuus, jotka sitovat hänet ja tekevät hänen elämänsä surkeaksi ja vievät hänet lopulta kuolemaan. Kaikkein kauhistuttavinta on se, että kaiken sen keskellä hän on Jumalan pyhän vihan alainen. Se merkitsee synnissään joutumista viimeiselle tuomiolle ja sen jälkeen iankaikkisesti Jumalan pyhän tulen polttamaksi kadotuksen tuskiin. Pelastumattomalle ihmiselle hirvein mahdollinen "vihollinen" on pyhän Jumalan viha. Mutta siinä ei ole kysymys mistään muusta kuin täydellisestä oikeudenmukaisuudesta. Tämän tosiasian julistaminen kuului sekä Johannes Kastajan että Jeesuksen valmistavaan työhön.

Vasta niille, jotka tämä valmistava työ on musertanut itseriittoisuudesta ja tyhjentänyt kaikista mahdollisuuksista itse selviytyä Jumalan kasvojen edessä, kelpaa ihana armon evankeliumi. Jeesus tuli pelastamaan meidät Jumalan oikeudenmukaisen vihan alta Hänen ihmeellisen armonsa ja laupeutensa valtakuntaan omistamaan iankaikkisen elämän jo täällä ajassa ja lopulta täyttymyksessä Herran kirkkaudessa. Jeesus ei tullut tuomitsemaan meitä, vaan pelastamaan meidät siitä tuomionalaisuudesta, jossa me olemme syntisyytemme tähden. Hän tuli kuolemaan meidän kadotustuomiomme Golgatan ristillä ja avaamaan meille tien taivaalliseen kotiin asti. Mutta vain Jumala totuuden alle taipuvat, syntinsä tunnustavat ja itsensä ja elämänsä Herran käsiin uskovat voivat päästä osallisiksi iankaikkisesta elämästä.

Iankaikkinen elämä

Iankaikkinen elämä ei ala siis vasta kuoleman jälkeen vaan jo täällä ajassa. Se alkaa silloin, kun uskossa nostamme katseemme meidän syntiemme tähden kärsineeseen Vapahtajaan ja huudamme Häntä avuksemme. Silloin pääsemme osalliseksi Jeesuksen ylösnousemuselämästä ja saamme Pyhän Hengen sydämeemme

asumaan. Pyhä Henki vaikuttaa sen, että kuullessamme Jeesuksen äänen omassa-tunnossamme Raamatun sanan kautta, sydämeemme syttyy ilo Herran läsnäolosta. Saamme kuulla Suuren Hyvän Paimenen äänen ja saamme vastata siihen rukouksella kiittäen ja ylistäen Hänen armoaan. Iankaikkinen elämä täällä ajassa ilmenee myös siten, että alamme nähdä kaiken ajallisen iankaikkisuuden näkökulmasta: Kun katsomme kaunista keväistä kukkaa, välittömästi ihmettelemme Jumalaa Luojaa. Kun katselemme ihmisiä, näemme heissä – syvimmissä synnin syövereissä rypevissäkin – Jeesuksen pyhällä verellä lunastettuja ihmisiä, joiden on saatava päästä osallisiksi pelastuksesta.

Parannusentekoa Hoofun kirkossa

Pastori Ei'ichi Ito kertoo miten Herra taivutteli häntä pienemmäksi seuraavaan tapaan:

Pastoriksi valmistuttuani toimin Osakassa neljä vuotta. Oli vuosi 1931. Edellisen vuoden syksynä Japanin armeija oli miehittänyt Mantsurian ja Mantsuria oli noussut julkisen keskustelun kohteeksi. Myös evankelioimistyön tarve siellä tuli ilmeiseksi. Seuraavana vuonna sain siirtomääräyksen Mantsuriaan. Siihen aikaan metodistikirkko oli hallinnollisesti piispa-johtoinen ja piispa nimitti työntekijät eri seurakuntiin. Niin yllätyksekseni minut nimitettiin kaukaisen Mantsurian pääkaupunkiin Shipingiin seurakuntaa muodostavaan työhön.

En voinut kuitenkaan heti matkustaa alueelle työhön, sillä olot siellä olivat vielä rauhattomat ja sinne johtava rautatiekin oli monin paikoin tuhottu. Siksi minut lähetettiin väliaikaisesti läntisimpään Japaniin Yamaguchin läänin Hoofun pieneen metodistikirkkoon hoitamaan pastorin virkaa siihen asti, kunnes tie Mantsuriaan avautuisi. Itse asiassa väliaikaisnimitys annettiin ensin saman alueen kirjallisuusevankelioimisprojektin työntekijäksi, mutta kun Hoofun kirkon pastori Sugino joutui sairaalomalalle ja myöhemmin eläkkeelle, minut siirrettiin heinäkuussa 1932 hänen tilalleen.

Hoofun seurakunta oli todella pieni. Jäseniä oli vain viisi kuusi ja jumalanpalveluksissa kävi samainen määrä ihmisiä. Sunnuntain iltakokouksissa ja rukouspiireissä ei käynyt juuri kukaan. Seurakunta eli taloudellisesti täysin Yhdysvaltojen metodistilähettyksen avustusten varassa. Niin oli jatkunut jo 42 vuotta.

Yhtäkkäinen muutos Osakan kolmen lupaavasti kasvavan seurakunnan innostavasta työstä maaseudun pikkukirkkoon oli minulle masentava kokemus. Osaksi se johtui siitä, että olin vielä kypsytön uskossani. Tein aluksi työtä turhautuneesti ja passiivisesti ja toivoin pääseväni sieltä mahdollisimman pian Mantsuriaan. Elämä tuntui ankealta.

Pari kuukautta Hoofun tuloni jälkeen Herra puhutteli minua voimakkaasti lukiessani Johanneksen evankeliumin 21. lukua. Ylösnoussut Herra kysyy siinä kolmesti Pietarilta: "Rakastatko minua?" Pietarin vastattua kolmesti myöntävästi Herra antoi hänelle tehtävän: "Ruoki minun karitsoitani," ja "Kaitse minun lampaitani". Tajusin, että Jeesuksen rakastaminen merkitsee Herran lampaiden eli seurakuntalaisten rakastamista. Turhautuneisuuteni ja pettymykseni siitä, että olin ikään kuin saanut alennuksen urallani, kun minut oli siirretty vilkkaasta Osakan evankelioimistyöstä pieneen maaseutukirkkoon, ja ärtymykseni siitä, että ihmisiä ei tullut kokouksiin, johtuikin pohjimmiltaan siitä, että en rakastanut kalliita sieluja.

Kaduin ja rukoilin:

- Herra, olen koko ajan ajatellut Mantsuriaan lähtöäni. Kun olet lähettänyt minut tähän seurakuntaan, minun olisi pitänyt kaikin voimin ja koko sydämeistäni antautua näiden harvojen ihmisten sielunhoitoon ja evankeliuminjulistukseen. Mutta en ole rohkaissut veljiä ja sisaria. Osanottajien vähyyteen pettyneenä olen kohdellut heitä kylmästi ja pitänyt saarnani sisäisesti suuttuneena. Olen epäuskoinen ihminen. Anna Herra anteeksi! Ymmärrän nyt, että Sinä

tahdot minun tekevän seurakuntatyöni koko sydämestäni ja antaumuksella tällä Sinun osoittamallasi paikalla, vaikka en Mantsuriaan pääsisikään. Herra johdata minua!

Seuraavana sunnuntaina saarnassani kerroin, miten Herra oli taivuttanut minua parannukseen ja pyysin seurakuntalaisilta anteeksi kylmää asennettani heitä kohtaan. Nyt jumalanpalveluksiin alkoi tulla lisää ihmisiä. Kolme kuukautta seurakuntaan tulostani kävijämäärä nousi sunnuntaisin 20-30.

Entä Sinä?

Onko Jumalan sana päässyt jo tunkeutumaan sydämeesi niin, että se on alkanut tyhjentyä itseriittoisuudesta ja ylpeydestä? Oletko jo nähnyt sen, että sinulle on täysin mahdotonta selviytyä omin voimin synnin ja syyllisyyden taakasta? Vain tyhjentyn, nöyryytetyn ja pieneksi tulleen voi Herran armo täyttää. Mutta juuri silloin, kun Hän saa kasvaa, Sinäkin voit löytää todellisen ilon.

Jos Sinulla on jo iankaikkinen elämä Pyhässä Hengessä, anna Herran jatkaa työtään Sinussa. Mitä pienemmäksi ja aidosti nöyräksi Sinä tulet, sitä suuremman kunnian Jeesus saa ja monet tulevat näkemään, miten suuri on Hänen armonsä. Saat olla Herran käytössä omalla paikallasi. Saat kulkea Hänen edeltä valmistamissaan teoissa jakaessasi evankeliumin ilosanomaa toisille ihmisille.